

Primus physicorum.

cto primo queritur ergo in quo est punctum subiective non potest dici quod sit in substantia indivisibilis quia nulla talis est nec potest dici quod sit in subiecto divisibili quia tunc esset divisibile. Item punctum medium totius continui capiatur et quero in qua medietate est et non potest dari maior ratio quod sit in una medietate quam in alia igitur. Item tunc esset infinitum in actu quia in qualibet linea sunt infinita puncta.

¶ Tercio si quantitas est tale accidens medium inter substantiam et qualitatem: tunc qualitates in sacramento altaris non essent per se subsistentes quod est contra magistrum in quarto probatur tamen quod secundum istam opinionem albedo inheret quantitati. Item tunc due superficies se penetrarent et tunc due quantitates essent simul penetrative naturaliter et probatur de superficie concava lune et convexa ignis que sunt simul quia celum lune et sphaera ignis contingantur. Item pono quod deus corrumpat omnes partes huius linee manentibus punctis eius et ponatur ista puncta super a lineam tunc quero vel occupant eam totam vel non. Si primum ergo b. linea componebatur ex punctis. Si secundum ergo est aliqua pars a lineae quae non occupatur et ponamus quod prius b. linea fuerit coextensa a lineae et absque mutatione situs punctorum b. linea fuerit corrupta.

¶ Quarto sequitur quod indivisibile poterit moveri et quod aliquod accidens non movebitur per accidens cuius tamen subiectum movebitur primum patet de puncto quod est in sorte currente secundum patet de puncto corporis moti circulariter quod nec ascendit nec descendit nec circulariter movetur. Item pono quod deus annihilat punctum terminativum a lineae tunc quero vel ipsa est finita vel infinita. Si primum ergo superfluit punctum terminans lineam. Si secundum contra non est maior quam prius erat.

¶ Quinto volo quod aqua condensetur tunc vel manet omnino eadem quantitas que prius vel non. Si sic ergo eadem quantitas est minor quam prius fuit per hoc quod partes propinquius iacent cum igitur partes substantie sint eodem modo iacentes propinquius nunc quam prius et cum non propter aliud ponitur quantitas videtur quod sit superflua si autem non manet tota quantitas que prius igitur aliqua pars deperditur et enim ad corruptionem subiecti immediati corrumpantur quodlibet accidens eius sequitur quod nulla qualitas manet cuius contrarium apparet in rebus condensatis. Item quare ponitur quantitas. Si dicas ut faciat partes distare. Contra in sacro eucharistie secundum reales manet quantitas continua in corpore christi et tamen partes non distant sed ubicunque est una ibi est altera. Item si aliquod corpus ponatur in vacuo adhuc ipsum est quantum et tamen non est per suas quantitates extensum secundum locum quia ibi non est locus.

¶ Sexto vel quantitas est dimensio et sua extensio vel non. Si secundum ergo quantitas superfluit quia per istam extensionem potest corpus esse extensum et una pars potest ab alia distare. Item tunc esset penetratio dimensionum et extensionum quia ubicunque est extensio corporis ibi est extensio lineae. Si primum contra linea pedalis potest manere sua pedalitate corrupta: quia eadem numero potest fieri per coextensionem semipedalis. Item subiectum distinguitur a sua propria passione sed longitudo est in linea et non nisi sicut passio in subiecto. Item aristoteles. v. metha. c. xviii. multum et parum sunt passionem quantitatum per se similiter magnum et parum sed magnum dicit aliquam dimensionem.

¶ Septimo tunc daretur primum mutatum esse in motu locali contra philosophum. vi. phi. probatur tamen quod sunt duo corpora pedalia quae se tangant quorum ultima sunt duo indivisibilia deinde capiatur aliud pedale quod extendatur super primum et incipiat moveri. Nunc secundum. Constat quod primo acquireret illud indivisibile in quo secundum tangit primum. ergo istud erit primum mutatum esse. Item si dantur ista puncta indivisibilia aut sunt priora corporeitate aut posteriora. Non secundum quod punctum est principium lineae. Nec primum quia secundum commentum in libro de substantia orbis prima rerum existentium in materia est corporeitas.

¶ Octavo vel punctum est aliquid positivum vel privativum. Ad primum patet quod non potest intelligi nisi per negationem si dicis illa negatio est nobis notior contra privationem non cognoscitur nisi per habitum. Item tunc sine generatione aliquid fieret in actu quod dividatur linea iam ibi in qualibet extremitate sunt duo puncta quae prius non erant nec videtur probabile quod dividens generaverit aliqua duo absoluta in actu. Nec secundum quod tunc terminus continui esset nihil. Item punctum ponitur in definitione lineae per se sed nulla privatio pertinet per se ad essentiale positivum igitur. Item Si punctum tantum est carentia longitudinis latitudinis et profunditatis ergo eodem modo poterit dici quod linea erit tantum carentia latitudinis et profunditatis.

¶ Nono arguitur quod linea non sit indivisibilis secundum latitudinem et profunditatem: quia tunc sequeretur quod aliquid inciperet dividi quod tamen nunquam desineret dividi: tamen non semper dividetur et aliquid desineret dividi quod non incipit nec incipit nec incipiet dividi. Ad ad primum patet ponendo quod sortes nunc incipiat dividere a corpus per ultimum instans non esse tunc patet quod lineas quae nunc tangit non dividit et eam immediate post hoc dividet quod ipsa incipit dividi quod autem nunc eam non dividit patet quod nunc non agit. Ad autem non desinet dividi probatur quia da oppositum et signet instans in quo desinet dividi et quero vel est mediatum vel immediatum huic. Si primum ergo non immediate post hoc erit dividua nec potest dari secundum quod non datur instans immediatum instanti. Deinde probatur altera pars illati capiendo ultimam lineam corporis dividendi illa in instanti terminativo divisionis totius non dividetur: quia tunc nulla erit actio ut suppono et ante illud instans dividetur ut patet et tamen non incipit dividi quia tunc non immediate ante hoc dividebatur vel datur instans immediatum instanti. ¶ Decimo arguitur de numero et unitate probando quod non distinguuntur a rebus numeratis quero enim quid est unitas et videtur quod non sit aliud quam quantitas continua quia est in subiecto divisibili et sic erit divisibilis forte concedis cum herueo in. j. d. xliii. Sed contra tunc numerus non differret specie a quantitate continua et sic quantitas continua et quantitas discreta non essent due species quantitatis forte dicis quod unitas differt secundum rationem a quantitate continua unde dicis quod unum quod est principium numeri super quantitatem continuam addit rationem mensurae discrete secundum quam mensuramus aliqua esse tot vel tot unde plures homines sunt tot propter plures quantitates continuas per quas adinvicem distinguuntur. Sed contra. Mensura est de genere relationis quia mensura relative dicitur ad mensuratum ergo non est principium speciei existentis in genere quantitatis cum praedicamenta sint impermixta. Item proprietas alicuius non constituit rationem eius cum proprietas sit posterius eoluius est proprietas sed mensura est